

skatter under andre Former end som rene og skære Skatter. Disse Beskyttelsesskatter ere uden Tvivl mellem 20—30 Kr. pr. Hoved. Lægges det til de 54 Kr., er man oppe paa en Skattebyrde af mellem 75 og 80 Kr. pr. Individ. Den Slags usynlige Skatter kender man ikke i England.

Jeg synes derfor, det er noget farligt nu at skride til saa store og nye Skatter og navnlig, inden man har undersøgt, om Befolkningens Skatteevne nu ogsaa svarer til den store Forøgelse af Skatterne. Den højtærede Minister gør ganske vist gældende, at Statsgælden i Danmark ikke er særlig stor, navnlig ikke i Forhold til andre Lande. Men et Lands Skatteevne behøver jo slet ikke at staa i Forhold til dets Statsgæld. Et Land kan meget godt have en stor Statsgæld og alligevel stor Skatteevne. Det er Tilfældet i Frankrig, hvor man har en stor Statsgæld, men alligevel en Skatteevne, der er ubegrænset. Et Land med en mindre Statsgæld kan godt have en ringere Skatteevne, og det er jeg bange for er Tilfældet hos os. Det er derfor nødvendigt først at undersøge Forholdet. Følger Skatteevne ikke med Skatternes Forøgelse, glide vi ned ad Skraaplanet. Jeg fik i Sommer en Opgørelse over Prioritering i Fjends og Nørlyng Herreder. I Aaret 1910 var tinglyst udover, hvad der var slettet, til et Beløb af 1,130,780 Kr. Saa meget var Gælden altsaa stegen der, og jeg tror, det samme er Tilfældet hele Landet over, baade hvad angaar Land- og Byejeendomme. Og mange af disse Obligationer ejes jo ikke af Landets Befolkning, men af Udlandet. Det forekommer mig derfor, at der er Grund til at være ængstelig. Der er al Grund til at undersøge hele dette Forhold, før man lægger de nye store Byrder paa.

Hvad de foreliggende Skattelove angaar, skal jeg fatte mig meget kort. Jeg kan jo der ogsaa henvise til, hvad det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) har udtalt. Jeg ønsker dog at gøre nogle enkelte Bemærkninger, navnlig angaaende Brændevinsskatten. En Alkoholbeskatning har jo to Sider, en moralsk og en ren fiskal. En Brændevinsskat kan have det rent moralske Hensyn, at Forbruget bliver mest muligt indskrænket, og man maa jo kalde en saadan Hensigt god; men Skatten kan ogsaa have den Hensigt kun at bringe Penge i Statskassen, og en saadan Hensigt er jo mindre god, det kunne vi vist alle være enige om. Og ser man paa det foreliggende Forslag, ere vi vist alle klare over, at Hensigten kun er at faa Penge i Statskassen. Der er sikkert heller ingen,

der kender Forholdene, navnlig ude paa Landet, der tror, at en Forhøjelse som den her foreslaaede af 18—20 Øre pr. Pot Brændevin i nogen Maade vil indskrænke Forbruget. Den, der en Gang vil bruge Brændevin, bruger lige meget, hvad enten den koster 30 eller 50 Øre Potten. Jeg tror derfor, at Ministeren ikke har Ret, naar han regner med en Nedgang paa 20 pCt. i Forbruget. Naar Forbruget alligevel gaar ned Aar for Aar og sikkert vil fortsætte dermed, saa er Grunden en anden, nemlig den, at Befolkningen i det hele taget, og navnlig ude paa Landet, bliver mere ædruelig. Skatten spiller der ikke nogen Rolle. Jeg kan derfor ikke gaa med til en Brændevinsskat under den her foreslaaede Form, men derimod kunde jeg nok gaa med til den under en anden Form, som jeg skal tillade mig at skitsere. Jeg mener, at det kan gøres ved at nedsætte Beskyttelsen eller rettere ved at forhøje den indenlandske Afgift uden at forhøje Indførselstolden. Derved naas to Ting, der kommer lige saa mange Penge i Statskassen, og vi faa denne forøgede Indtægt for Staten uden at fordyre Produktet for Forbrugerne. Produktionen af Spiritus har jo her udviklet sig saaledes, at det er et rent Kapitalforetagende, Produktionen er saa vidt mig bekendt samlet i et enkelt Aktieselskab, de forenede Spritfabrikker, der nærmest er en Trust. Og denne Trust har en meget høj Toldbeskyttelse, saa høj, at den er over 100 pCt. af Værdien af det, der fremstilles. Det er Forholdet. Jeg skal ganske kort nævne, hvorledes den nuværende Beskyttelse er, idet jeg holder mig til almindelig Brændevin og Akvavit. Indførselstolden paa almindelig Brændevin og Akvavit af Styrke 37 Grader er 23 Øre pr. l. Den indenlandske Afgift er derimod kun 8,93 Øre, der er altsaa en Beskyttelse paa hver Pot almindelig Brændevin af 14,7 Øre; det er en Beskyttelse, der er tæt op mod de 150 pCt. af Værdien. Nu synes jeg, at alle maa kunne forstaa og indrømme, at denne Beskyttelse er saa høj, at der absolut ingen sund Mening er i at opretholde den. Nu kan en Nedsættelse af Beskyttelsen ske paa to Maader. Den kan ske enten ved at nedsætte Indførselstolden eller ved, at vi forhøje den indenlandske Afgift. Men da Forholdet nu er det, at Statskassen mangler Penge, og den endogsaa trænger haardt til Penge, mener jeg, at det vil være det rigtigste, at vi gaa den Vej at forhøje den indenlandske Afgift, og derfor vil jeg tillade mig at pege netop paa den Vej. Dersom man ligefrem fordoblede den indenlandske Afgift fra det, den nu er, og op til